

De Nijl bij Jinja

De bronnen van de Nijl

We vliegen in de zomer van 2004 naar Ethiopië, hoog boven de zandvlaktes van de Sahara. Diep beneden ons tekenen zich eeuwenoude breed uitwaaiende contouren van de oorspronkelijke Nijl-delta af; nu slechts nog een vingerafdruk in het zand terwijl de Nijl haar eigen weg lijkt gegaan... Een adembenemende blik op het verleden vanaf die veilige grote hoogte in onze vliegtuigstoelen van Ethiopian Airlines.

Drie dagen later staan we opeens oog in oog met de bron van deze mythologische rivier: het Tanameer, een betoverend spiegelende vlakte vergeven van eilandjes met elk zijn eigen klooster en geheimen. “Dit is de grootste bron van de Nijl,” vertelt een gids. Maar niet de enige, want twee weken later staan we in Mwanza aan de Tanzaniaanse oever van het reusachtige Victoriameer, na een even luisterrijke als bloedhete ontdekkingsstocht door de eindeloze Serengeti. De bron van de Witte Nijl!

Ooit een paradijs van biologische diversiteit, nu het exclusieve roofgebied van een visje dat er ooit door de blanke man werd uitgezet. En vanaf hier begint de Nijl haar lange verhaal naar de Middellandse zee, om halverwege opgenomen te worden in het overweldigende geluid van de grotere Blauwe Nijl, onderweg door van alles ingedamd en omgeleid voor lokale belangen vol frictie en onrust. Maar de Nijl stroomt door en heeft haar bronnen prijsgegeven.

Totdat zomaar in 2005 bekend wordt gemaakt dat de Nijl een nog eerdere bron heeft, die het Victoriameer voedt, een stroom die ergens in het oerwoud van Rwanda ontspringt, die niet de naam Nijl draagt, maar deze grootse stroom wel 107 kilometer langer maakte...

Paul Flier